

Usandhed —, maa han have et naturligt Krav paa at faa undersøgt, hvorvidt det er berettiget, at han afskediges med Vanære. Men, som jeg udtalte i Gaar, det forekommer mig, at Folketinget ikke kan indlade sig paa selve Spørgsmaalet om Undersøgelse, før der foreligger en Klage fra den paagældende. Den foreligger ikke i Øjeblikket, og Henviſning til Udvalg af denne Sag eller en lignende Fremgangsmaade forekommer mig derfor at mangle det Grundlag, som der skal til, og det maa jeg være imod, som Sagen i Øjeblikket ligger. Dette er min Opfattelse af Spørgsmaalet.

P. Munch: Maa jeg først vende mig med nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen). Det ærede Medlem sagde i Gaar, at der i denne Sag var Politik, og det kunde ikke nytte at tro paa, at vi kunde holde Politik udenfor en Sag af denne Karakter. Jeg ved naturligvis ikke, om der for det ærede Medlems Vedkommende i hans Holdning i denne Sag ligger Politik, og jeg ved heller ikke, om han, naar han siger disse Ting, staar som Ordfører for Regeringen og med Rette kan sige, at der fra Regeringens Side ligger Politik deri. Jeg for min Del tror ikke, at dette sidste kan være Tilfældet. Men det ærede Medlem førte saa Tanken en lille Smule videre ud og gjorde det til Politik paa den Maade, at det, som skulde være sket her ved Afskedigelsen af Dr. Muus, skulde være et Slag mod den radikale Lægeklike. Det ærede Medlem skildrede den radikale Lægeklike som en Gruppe af Mennesker, der vilde raade for alting, og benævnedes dem Gang efter Gang som den radikale Klike. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem forærer os noget for meget, naar han forærer os den danske Lægestands ledende Mænd, som have optraadt ved denne Lejlighed. Ser jeg ud over Listen over de Mænd, som sidde i Sundhedsstyrelsen, eller som paa anden Maade ere traadte stærkt frem i disse Dage, ser jeg en Bække Mænd der, som jeg ikke hidtil har haft den Glæde at turde henregne til det radikale Venstre. Jeg ser Mænd som Dr. Thorvald Madsen, Professor Carl Lorentzen, Overlæge Vermehren, Stabslæge Norrie, Tandlæge Christensen, Dr. Ryder, Professor Knud Faber, og jeg ved ikke af

at nogen af disse Mænd hører til i det radikale Venstre, og der er maaske flere af de andre, om hvem det samme gælder. Jeg ved ikke, hvorledes disse Mænd fordele sig mellem Højre og det Parti her i Salen, der støtter Regeringen i snævrere Forstand, men at de ikke tilhøre det radikale Venstre, føler jeg mig overbevist om.

Det ærede Medlem syntes ogsaa paa en Maade at ville gøre denne Sag til en Sag mellem Lægerne og Befolkningen. Og han kom paa det Punkt til ligesom at gribe ind i en Tankegang, som ogsaa den højtærede Justitsminister havde været inde paa antydningvis. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem paa dette Punkt ikke rigtig har fulgt Justitsministerens Tanke. Den højtærede Justitsminister slog et Øjeblik ind paa den, men han forfulgte den ikke, og det var af den meget rimelige Grund, at denne Sag aabenbart ikke kan have været rejst som et Slag mod Lægestanden fra hans Side. Da denne Sag behandlede her i Tinget i Fjor, udtalte nemlig den højtærede Justitsminister sig overfor Redaktør Reventlows Klager om sin Opfattelse af dette Spørgsmaal, idet han sagde: „Jeg vil forudskikke den Bemærkning, at jeg betragter Klagen som værende fuldstændig forfejlet, saafremt det er Mening med den at vække en Mistillid i den danske Befolkning til den danske Lægestand. Jeg tror, den danske Lægestand staar saa højt baade i Dygtighed, Anseelse og Ansvarsfølelse, at Angreb imod den paa disse Punkter ere ganske uberettigede“. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Justitsminister nærer denne Opfattelse endnu i Aar, og jeg føler mig derfor ogsaa overbevist om, at han ikke kan føle sig selv som den Mand, der overfor Befolkningen forsvarer Befolkningens særlige Interesser mod Lægestanden og mod Sundhedsstyrelsen. Jeg tror, at Lægestandens Interesser i mange væsentlige Punkter falde sammen med Befolkningens Interesser, og naar Sundhedsstyrelsen skarpt har hævdet Kravet om, at det skulde være de bedst muligt kvalificerede Læger, som indtog de forskellige Poster, ser jeg deri en Handling af Sundhedsstyrelsen, som i Virkeligheden i højeste Grad sker i Befolkningens Interesse.

Jeg vender mig fra det ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt til de